

get af at antage, at Repræsentationen viser sig fornuftig og betænkfuld, og gjør den det, saa er det mindre nødvendigt, saa vil Repræsentationen tillige selv indsee, at den fremmer de Arbejder, som vi overdrage Revisorerne, ved samvittighedsfuld at vælge dygtige Mænd til Revisorer, det er det Samme, til hvilket Parti de høre, naar det blot er dygtige, flittige, arbeidsomme Mænd; dette er det Ene, som er nødvendigt, det Andet er, naar man har fundet Saadanne, at man da passer vel paa at vælge dem hvert Aar, saa er den hele Sag dermed afgjort.

Jeg troer virkelig, at man, dersom man vilde følge den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds, vilde komme til de forunderligste Resultater, og jeg skal blot, for ikke at udbrede mig for vidtløftig, bemærke, at den Conclusion, som jeg kom til, da jeg hørte hans Foredrag, rigtignok var væsentlig forskjellig fra hans, men jeg kom til den, naar jeg spurgte mig selv, hvorledes skal man saa bedst komme ud af det; efter Præmisserne vilde da Svaret blive; det vilde gaae bedst, naar Minoriteterne i begge Thing valgte Revisorerne; dette blev egentlig Conclusionen, naar man gif ud fra de Præmisses, som den ærede Rigsdagsmand opstillede, og man tillige havde den Betragtning for Die, at man vilde have en god Revision.

Tfcherning: Jeg skal i det Væsentlige lade hele denne Forhandling falde, idet jeg ikke troer, at den ganske hører hjemme her. Jeg skal dog imidlertid med Hensyn til det, der blev udtalt af det ærede Medlem fra Mariager (A. Hage), bemærke, at jeg langtsfra har hørt det Altsammen, og at en Deel af hvad jeg hørte ikke var ganske rigtig, men det skal jeg ikke videre gaae ind paa. Vi behøve ikke at beskage os saameget over Vexlingen af Revisorer, thi af de Mænd, der nu ere valgte, er der En, som har været Statsrevisor troer jeg i 6 Aar, og er valgt paa det 7de, en Anden har været Statsrevisor i 5 Aar, og er nu valgt for det 6te, en Tredie har tidligere været Statsrevisor i 2 Aar, og er nu valgt for det 3die, en Fjerde er denengang valgt for det 2det Aar, om han er valgt tidligere, erindrer jeg i

dette Dieblis ikke; man kan saaledes ikke sige, at Omskiftning af Revisorer hyppigen finder Sted. En af de Farer og en af de Nødvendigheder, hvorefter der har været Tale, maa saaledes falde bort. Det er heller ikke Mangelen paa behørig Myndighed, som Revisorerne have savnet; lad dem anvende den Magt, de have, lad dem blot gjøre Alt, hvad de kunne, saa skulle vi faae at see, at de kunne gjøre overordentlig Meget; enhver Mand har den Magt, der boer i ham, til at arbejde med Nidkærhed og Dygtighed; lad Revisorerne arbejde med Nidkærhed og Dygtighed med Hensyn til de forskjellige Materier, som nu ligge indenfor deres Omraade, saa skulle vi see et godt Udbytte af deres Virksomhed. Naar vi saaledes kunde gaae til vore Revisorer og hos dem faae at vide, hvad til enhver Tid enhver Gjenstand, der har været anskaffet og brugt i Statsstjenesten, har kostet, og i hvilke Forhold dertil de Private, der paa samme Tid have beskæftiget sig med lignende Ting, have skaffet dem tilveie, saa vilde derved være gjort et overordentligt Fremskridt, og dette kunde Revisorerne opnaae, uden at behøve at tiltvinge sig Oplysninger af noget som helst Menneske; thi saadanne Oplysninger vilde kunne erholdes, saavel fra de offentlige Autoriteter, som hverken vilde eller grundlovmæssig kunde nægte dem, som af Private, naar de henvendte sig til dem. Lad os først see, at Revisorerne, indenfor de Grændser, der ere dem satte, og med deres egne Kræfter have gjort Alt, hvad der kan gjøres, forinden vi begynde at frygte for, at de ikke have tilstrækkelig Myndighed. Jeg siger ikke, at det jo vilde være bedre, om de havde en større Myndighed, men hidtildags have de langtsfra gjort det, de kunne gjøre med den Myndighed, som de nu have. Men alt Saadant skal skærpes og komme lidt efter lidt, og jeg vender tilbage til, hvad jeg tidligere har havt Leilighed til at høre, at Rigsdagen selv ved den Maade, hvorpaa den de første Gange har behandlet Revisorernes Indstillinger, har i høi Grad lammet deres Virksomhed; dette hævorte meget fra Omstændighederne, der var politiske Forhold, som gjorde, at man ikke i enhver Retning kunde see tilbunds, og at man maatte lufte ikke blot det ene Die, men halvaandet Die, ja endog saa begge med Hensyn til